

PULSUL

**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XII, nr. 552 din 26 iunie 2011

DIN CUPRINS:

pag. 3 **Dragostea perfectă**

pag. 4 **„Dumnezeu este dragoste”**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

ADEVĂRATA SINCERITATE

Mulți oameni consideră că sinceritatea este suficientă pentru a justifica o acțiune sau pentru a susține un crez însă puțini sunt cei care cunosc sensul real al sincerității.

În Noul Testament întâlnim doar de două ori această expresie (Filipeni 1:10 și 2 Petru 3.1-2), cuvântul grecesc fiind eilikrines care înseamnă curat, pur, fără cusur, intact, ceva care poate fi verificat la lumina soarelui.

Originea termenului sincer este latină fiind compus din

[Continuare pag. 2](#)

cuvintele sine (fără) și cera (ceară). Expresia românească este identică termenului latinesc renunțându-se doar la câte o vocală din fiecare cuvânt.

Forma cuvântului are o origine interesantă care vine din lumea olăritului și a negustorilor de porțelanuri.

Se întâmpla ca în timpul procesului de ardere al vaselor unele dintre ele să crape. Printre comercianți erau unii care în dorința după un câștig mășșav astupau fisurile vaselor cu ceară, lucru care în mod aparent făcea să pară că vasul este de calitate.

Deoarece mai mulți cumpărători au fost păcăliți în acest fel, negustorul cinstit își prezenta vasele de vânzare descriindu-le ca fiind sine cera, adică „fără ceară”.

Pentru ca cineva să se convingă de acest adevăr era suficient să țină vasul respectiv în lumina soarelui fiindcă dacă existau fisuri în acest fel acestea puteau fi imediat observate. Dorința lui Pavel pentru credincioșii din Filipi exprimată în rugăciune era ca aceștia să fie curați, fără vină în ziua lui Cristos: „ca să deosebiți

lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos,” (Filipeni 1:10).

La rândul nostru în timp ce ne confruntăm starea personală în lumina Cuvântului lui Dumnezeu ar trebui să fim găsiți sine cera, adică „fără ceară”.

Oare cum ne vede Dumnezeu când ne examinează viața? Suntem noi în ochii Lui curați, fără pată, integri? Suntem ceea ce părem la prima vedere? Cum ne văd oamenii din jurul nostru atunci când se uită mai îndeaproape la viața noastră?

Căți dintre cei care se numesc copiii lui Dumnezeu ar putea fi declarați sine cera, „fără ceară”, sinceri, curați, nemurdăriți, în același fel cum pretind că sunt, așa cum par la prima vedere?

Ca și oameni răscumpărați și curățați odată prin sângele lui Cristos nu ne rămâne decât opțiunea de a umbla prin lumea de aici sine cera, „fără ceară”, curați, sfinți, integri, fără cusur, gata să fim examinați de oricine dorește deoarece noi putem trece testul sincerității.

Părăsit într-un caiet a cărui număr de pagini nu-l cunoșteam, mângăland pe fiecare filă o poveste de-o zi, ale cărei greșeli nu le puteam șterge, nici acoperi în mod real, am răsfoit cronologia unui deceniu și jumătate neînțelegând cu adevărat scopul pentru care existam. Uneori titlul ales părea potrivit, alteori îmi doream ca nimeni să nu dea pagini înapoi să vadă conținutul dezordonat și trist. Mai mult de atât, totul stătea în penumbra nesiguranței și sute de file irosite ce mi-au fost încredințate gravitau în jurul unei singure idei, aceea de a clădi totul în jurul meu.

Am alergat continuu după ustensile diferite de scris, crezând că voi da culoare poveștilor ce nu spuneau nimic. Am căutat atunci indicii pe copertile caietului, să văd al cui era, sau de la cine venea... sub etichete roase, murdare, era numele Lui. Mulți încercaseră să-L acopere, dar atunci

când L-am căutat, a dezlipit mulțimea de prejudecăți omeneste, descoperindu-Se într-un mod neînțeles. Cu litere mari, grăbite, aveam scris pretutindeni de către cei din jur ca nimănui nu-i păsa cu adevărat – acoperite, erau cuvintele Lui, ondulate frumos: „Mie Îmi pasă”.

Nu ne-au legat sentimente fade, ci interesul Lui de a mă avea și încredințarea mea că mă așezase într-un caiet nou, pe ale cărui file am responsabilitatea de a scrie împreună cu El, încredințarea că prin sângele Fiului Său, greșelile mele sunt șterse pe veci și viața mea are sens și preț, încredințarea că am puterea de a-mi scrie povestea, reflectându-L prin Duhul Său, care trăiește în mine, ca Sfătuitoare și Mângâietor. Mai presus de toate mă animă încredințarea că voi părăsi acest caiet într-o zi pentru un loc pregătit de El, acolo unde foile nu se îngălbenesc.

Lupu Amalia

1. Despre dragoste s-a scris, probabil, cel mai mult. E un subiect abordat deopotrivă de psihologi, de sociologi, de poeți, de teologi s.a. Poate dacă am vrea să avem o imagine exhaustivă sau aproape exhaustivă a dragostei ar trebui să ținem seama de multitudinea abordărilor și a nivelurilor de analiză a dragostei. Unii ar putea întreba dacă dragostea se poate analiza... Unii spun că da, pentru că există manifestări exterioare ale ei, direct observabile și măsurabile. Însă acest fapt nu epuizează complexitatea surprinzătoare a dragostei. Știu ce spune Scriptura despre dragoste și că Dumnezeu este Dragoste. Cei mai mulți probabil ne gândim la paragraful din *1 Corinteni 13*. Însă, după părerea mea chiar dacă am ști foarte bine la ce se referă dragostea nu vom putea să înțelegem cu adevărat niciodată ce este ea, numai când îl vom cunoaște pe Dumnezeu nemijlocit, față în față. Aici, pe pământ într-un teritoriu al intervalului, vedem, ca într-o oglindă, dar într-o oglindă ca acelea de pe vremea lui Pavel, în care nu te puteai vedea foarte bine, ci numai într-un mod vag, „în chip întunecos”, după cum afirmă acesta în prima epistolă către Corinteni. Ar trebui să fim mereu conștienți că oricât am beneficia aici de dragostea Lui Dumnezeu, ea ni se va face cunoscută în plenitudinea ei numai în veșnicie.

Întâlnirea cu Dumnezeu și deci cu Dragostea ar trebui să ne motiveze să perseverăm cu tot ceea ce suntem să rămânem în

Dragostea perfectă

Ca și oameni tânjim în fiecare clipă după o dragoste desăvârșită care să ne împlinească pe deplin. Știm să iubim în multe feluri, hrănindu-ne sufletul din dragoste familială, amicală sau romantică, dar niciodată aceasta nu va fi sigură.

Astfel trecem prin viață fără a fi complet satisfăcuți și ne mulțumim supraviețuind dintr-o dragoste, a cărui foc se poate stinge oricând.

Dragostea perfectă la care aspirăm este oferită doar de Dumnezeu. El ne dovedește

El ca să îl cunoaștem pe El față în față, nu mulțumindu-ne doar aici cu, (poate) binecuvântările Lui, ci căutând acea unire cu El care transcende orice am putea înțelege noi aici, pe pământ.

2. Încă un gând despre dragoste. Ceea ce este esențial dragostea, indiferent din punctul de vedere din care am privi-o este capacitatea acesteia de a se revărsa nemăsurat și necondiționat asupra celui iubit. Uneori într-o asemenea măsură încât nu se mai cunoaște nici o diferență între cel ce iubește și cel iubit. Dar ce e foarte interesant, este faptul că dragostea nu te desființează, nu te auto-anulezi iubind (pentru oricine ar crede asta). În dragoste individualitatea unei persoane rămâne intactă. Nu la fel se întâmplă cu eul persoanei care iubește. Acest aspect e reflectat de multe ori în felul în care „ne iubim” unii pe alții. Avem parcă o anumită frică să ne dăruim. Ne temem că am putea fi răniți, trădați sau înșelați. În realitate vrem să ne protejăm „prețiosul” eu care rămâne, după cum spunea cineva, în sicriul propriului egoism. Nu vă fie frică să vă iubiți unii pe alții cu adevărat, nu aveți, în realitate nimic de pierdut! Avem multe de câștigat, însă în mod particular avem de câștigat întotdeauna ceva care ne îmbogățește, ceva care trece dincolo de noi. Întotdeauna vom câștiga iubind, ceva ce n-am fi câștigat și înțeles rămânând doar în noi înșine.

Sergiu Sava

iubirea necondiționată, pe care o are față de noi prin însuși Fiul Său trimis în lume ca noi să trăim.

Dragostea aceasta nu depinde de acțiunile noastre ci de faptul că Dumnezeu Tatăl care ne-a creat a dăruit totul pentru noi, pe Isus Hristos, fără să avem vreun merit scoțându-ne la lumină. Această dragoste jertfitoare poate fi numită o dragoste perfectă, pe care o găsim doar la Dumnezeu.

Urmând acest exemplu și fiind plini de dragostea lui Dumnezeu putem și noi la rândul nostru să dăruim o dragoste profundă, clădind relații de calitate unii cu alții.

„Dumnezeu este dragoste”

(1Ioan 4:8)

Dumnezeu nu iubește, pur și simplu, ci El este însăși Dragostea. Dragostea nu este doar unul dintre atributele Sale, ci este chiar natura Sa.

Dumnezeu a creat oamenii motivat de iubirea Sa absolută pentru ca aceștia să devină partenerii lui în iubire.

Dragostea pe care o persoană o are pentru alta, este din cauza a ceva care se află în cealaltă persoană, dar dragostea lui Dumnezeu este liberă, spontană, ne-cauzată. Singurul motiv pentru care Dumnezeu iubește pe cineva îl găsim în voia Sa suverană: „Nu doar pentru că întreceti la număr pe toate celelalte popoare S-a alipit Domnul de voi și v-a ales, căci voi sunteți cel mai mic dintre toate popoarele. Ci, pentru că Domnul vă iubește” (Deuteronom 7:7,8). Dumnezeu a iubit pe poporul Lui din veșnicie și, de aceea, nimic din creatură nu poate fi cauza a ceea ce se află în Dumnezeu din veșnicie.

Dumnezeu nu ne-a iubit pentru că noi L-am iubit, ci ne-a iubit înainte ca noi să avem cea mai mică fărâmă de dragoste pentru El: „noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi” (1Ioan 4:19). Dacă Dumnezeu ne-ar fi iubit în schimbul dragostei noastre, nu ar mai fi fost o dragoste ne-cauzată, dar pentru că El ne-a iubit când noi eram lipsiți de dragoste, este clar că dragostea Lui a fost neinfluențată.

Dragostea lui Dumnezeu față de om nu cunoaște margini. El nu l-a părăsit nici după ce acesta s-a rupt de El prin păcat, ci S-a plecat cu milă spre mizeria în care ajunsese și l-a ridicat din nou la înălțimea demnității de fiu al lui Dumnezeu. Dumnezeu, în dragostea Lui mare pentru păcătoși, a trimis pe Fiul Său să moară pe cruce pentru păcatele întregii omeniri (1 Ioan 2:22). Și dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat în mod plener prin faptul că „pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi” (Romani 5:8.) Domnul să ne ajute să rămânem în dragostea Lui!

Roxana Chereji

**Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Noemi SAVA**

Anunțuri

Luni - ora 18 - Ședință de comitet
Miercuri - ora 18 - Repetiție de cor
Joi - ora 18 - Serviciu special de evanghelizare

Duminică - ora 9.30 - Grupele de rugăciune
Duminică - ora 9.30 - Cateheză
Duminică - ora 10 și 17 - Servicii de închinare